

معرفی پروفیسور عطاالله قبادیان

عطاالله قبادیان سال ۱۳۱۳ در سوادکوه متولد شد. خواندن و نوشتن را در مکتب‌خانه آموخت و طعم تلخ مرگ پدر و مادر را در نوجوانی تجربه کرد. دوران جوانی‌اش در اوایل دهه ۱۳۲۰ شمسی با تحولات سیاسی و اشغال شمال کشور و وقفه در تحصیل مواجه شد. دوران دبیرستان خود را در سال ۱۳۲۹ در قائم‌شهر به پایان رساند و از سال ۱۳۳۸ به دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی وین راه یافت و در سال ۱۳۴۳ با درجه ممتاز موفق به دریافت مدرک دکتری در مهندسی علوم کشاورزی شد و در سال ۱۳۴۷ شمسی موفق به گذراندن امتحانات عالی درجه پرفسوری علوم زمین، موفق به کسب کرسی دانشگاه وین شد و سپس عضو انجمن نخبگان آلمان و نقطه پیوند دانشگاه‌های ایران به این دانشگاه شد. پس از بازگشت به ایران در دانشگاه تبریز تدریس کرد و در سال ۱۳۴۷ با مرتبه استادی پایه یک در دانشگاه جندی شاپور استخدام شد و راه‌اندازی گروه زمین‌شناسی و زیست‌شناسی این دانشگاه و همکاری برای راه‌اندازی دانشکده شاخه شمالی در دزفول، دانشکده شاخه جنوبی در خرمشهر برای سال ۱۳۵۶، انستیتو آب و خاک‌های قلیایی ایران در دانشگاه جندی شاپور بخش دیگری از فعالیت‌های او بود. علل شور شدن زمین‌های خوزستان، بررسی آب‌های تحت‌الارضی خوزستان، بررسی پدولوژی خوزستان، پدولوژی مناطق خشک و نیمه‌خشک و روش‌های آزمایشی در پدولوژی بخشی از کتاب‌های این دانشمند است. از سال ۱۳۵۹ مطالعات در فلات مرکزی ایران با مرکزیت استان یزد را آغاز کرد و طراحی تأسیس دانشگاه یزد و دانشکده‌های منابع طبیعی و کویرشناسی و پژوهشکده بیابان‌زدایی را بر عهده گرفت که حاصل تلاش‌های او کتاب «سیمای طبیعی استان یزد» است. * کتاب‌ها کتاب «سیمای طبیعی استان تهران و مسائل آبی و خاکی آن» در سال ۱۳۷۶ حاصل تحقیقات او درباره مسائل آب و آبیاری استان‌های تهران و کرمان در سال ۱۳۶۲ است. کتاب «سیمای طبیعی فلات ایران» در سال ۱۳۶۴ هم از سوی دانشگاه شهید باهنر نتیجه کارهای تحقیقاتی او در این استان است. در طول ۸ سال دفاع مقدس به عنوان عضو هیأت علمی دانشگاه شهید چمران اهواز و مشاور نخست وزیر، حضور مستمر در جبهه‌ها داشت و ضمن تدریس در دانشگاه بر طرح‌های آبی و خاکی جبهه‌های جنگ هم نظارت داشت. پروفیسور قبادیان در سال ۱۳۷۲ با مرتبه استادی از دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید چمران بازنشسته شد. از سال ۱۳۷۰ همزمان با انجام مطالعات زیست محیطی، تدریس در دانشگاه شهید بهشتی و همکاری با دانشگاه زنجان را آغاز کرد و راه‌اندازی پژوهشکده علوم محیطی، گشایش اولین پردیس دانشگاه شهید بهشتی به‌عنوان اولین پارک علمی تحقیقاتی کشور در حوزه دریای مازندران را انجام داد. کتاب «ایران در بحران زیست‌محیطی» را در سال ۱۳۹۳ به چاپ رساند. تألیف کتاب «هوای وطن» و «آخرین ایستگاه دانشگاه شهید بهشتی؛ منتهی به دره زیراب سوادکوه» هم از کتب دیگر اوست. او عضو هیأت علمی دانشگاه وین اتریش، عضو نخبگان علمی آلمان، عضو هیأت علمی دانشگاه شهید بهشتی، برنده جایزه همبولد برلین، عضو هیأت علمی دانشگاه جندی شاپور، راه‌اندازی‌کننده دانشگاه‌های مختلف از جمله پردیس علمی تحقیقاتی شهید بهشتی در زیراب و مؤلف کتب مختلف تخصصی است.